په ګاونډ هېواد کې
زړه بايلل

ليکوال : داکتر معمار حشمت الله اتمر

پېخليک: غبرګولی / کال ۱۴۰۷لېږدی

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زړه بايلل

....

ليکي پوهه:

سرليک: **په ګاونډ هېواد کې زړه بايلل**

ليکوال: ډاکټر مهندس حشمت الله ,, اتمر ،،
ايډېټور:
د پښتنی ډيزان: ډاکټر مهندس حشمت الله ,, اتمر ،،
خپرندوی:
چاپشمېر: ۳۰
چاپ نېټه: غبرګولی / کال ۱۴۰۷
واټس اپ: +۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸
برېښناليک: atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له ليکوال او خپرندوی سره خوندي دي، بې اخځ ښووني ترې د ګټې اخيستني اجازه نه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړليک

سرليک **چوپړی**

پخښتی.. ١
بسم الله الرحمن الرحيم ٢
ليکي پوهه:.. ٣
لړليک ٤
تراڼ (پيل، شروع، بريد).. ٥
د يادښتونو له پاره:... ٧
کيسه، داستان يا ناول: ٨
د چاپ شويو کتابونو ليست.. ٦٥
د کار لاندې کتابونو ليست ٧٠
د وخت او امکان په صورت کې.. ٧١
د پخښتی څټ ٧٢

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاوند هېواد کې زېړه بايلل

....

تراڼ (پيل، شروع، بريد)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إجْلَالًا لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إلَهَ إلَّا اللَّهُ خُضُوعاً لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍوَآلِهِ .

بې پايه ستاينه او بې حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د وجود مانۍ او کاينات يې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل سپېڅلي ذات او عبادت د حقيقت له پېژندلو پرته جوړ کړل.

هغه د ذات پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پيداېښت يوه حتمي لامل دی.

عظمت، د تولې نړۍ موجوديت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق د رسيدو جوهر په يوه والي کې د اعتراف، تباهۍ او بې وسۍ يوه له لوړو وسيلو څخه دی.

ګرانو لوستونکو!

دا ځل مې و غوښتل يوه بل داستان (ناول، کيسه) چې به غور ولايت کې تېره شوې او بيا مشهد ښار (ايران) هېواد ته غزېدلې او تر اوسه هم د غورېه ولايت کې روانه ده، د خپلو کتابونو مينوالو او لوستونکو سره ګډ (شريکه) کړم.

زما د کتابونو مينه وال يوازې معماران او انجينران نه دي، او نه بايد اوسي، نوڅکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو ليکونو کې توپير راوړم چې د هرې ځانګې مينه وال په کې دېر شي، دا کار به ما ديته اړ کړي چې ليکنې مې توپير و لري او هم به مې مينه وال دېر شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بايلل

....

پاکه ربه!

زموږ له پاره خپله لاره بې ستونزې کړه، تر څو موږ له تا پرته بل څوک و نه وینو او نه يې پېژنو.

زموږ سره مرسته و کړه تر څو مو په وجود کې د غرور نخښه پاتې نه شي او د اسلام د دين له سپيڅلو بنده ګانو څخه مو و بولې.

- د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوک چې دا کتاب لولي په ډېر درنښت هیله کیږي چې، خپلې غوښتنې او وړاندیزونه د دې کتاب د بیا کتنې له پاره، زما سره شريکه کړئ.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په درنښت

ډاکتر معمار حشمت الله اتمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بايلل

....

د يادښتونو له پاره:

۱- ....

۲- ....

۳- ....

۴- ....

۵- ....

۶- ....

۷- ....

۸- ....

۹- ....

۱۰- ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زړه بايلل

....

کيسه، داستان يا ناول:

جواد پوره ۳۲ (دو دېرش) کاله د مخه د غور ولايت په يوې لرې او بې زده کړې کورنۍ کې، دې نړۍ ته سترګې خلاصې کړې (و غوړوې).

هغه ورونه نه درلودل، يوازې دوې خويندې يې لرې (لرلې) او هغه د کورنۍ منځنی اولاد و.

التّه ښوونځې وو(ول) خو په يوې لرې سيمې کې يې شتون درلود.

د هغه له پاره تګ او راتګ خورا ستوزمن و.

د هغوی د شاو اخوا سيمې نورو الکانو او انجونو هم د ښوو نځې سره مينه نه درلوده.

په هېواد کې د لرو پرتو سيمو اوسېدونکی تل د زده کړو(سواد) څخه بې برخې پاتې کېږې.

د جواد پلار په ځمکو کار کاوه او ډېر زبردست بزګر(کروندګر) و.

هغه به خپل زوی د ځمکو کار ته هڅاوه او غوښتل يې چې هغه هم د هغه په شان تکړه بزګر شې.

هغه ورو، ورو لوېده.

د هغه مينه د ځمکو کښت سره نه وه.

ښوونځی هم لرې و.

هغه به وختې له خوبه پاڅېده او د کور نه به د باندې وته (واته).

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زړه بايلل

....

د باندې به يې د خپلو همزولو سره لوبې کوې.

کله به يې سه ريګک، کله به يې خسته بازي او يا توپ زني کوه.

په لوبو کې هغه تر ټولو د مخه وه.

په سيمې کې کاروبار هم ډېر لږ و.

د کلي ځوانان به د کار له پاره ايران هېواد ته تلل.

البته به يې پيسې غونډوې او د خپلو کورنيو سره به يې مرستې هم کوې.

څه پيسې به يې ځان د پاره غونډوې تر څو پرې خپل هېواد کې کارو بار جوړ کړي.

چا به د دې له پاره کار کاوه چې پيسې غونډي کړی او هېواد کې کور جوړکړي، موټر واخلي يا پرې کوژده او واده وکړي.

وختونه، تېرېدل او هغه لويېده.

هغه او د هغه همزولي په ځوانۍ پښې کېښودي.

هغه سره هم د ايران د تګ مينه پيدا شوه.

ځوانانو کوم چې له غور ولايت نه ايران ته تللي وو د تنکيو ځوانانو په ناستو کې به يې کيسې کوې او هغوی ته به يې د تګ، راتګ ،کار ، پيسو ګټلو کيسې کوې.

هغوی به هره ورځ پاک ګرځېدل او پر پيسو به يې خوراکي شيان، څښاک او انرژۍ اخيستې کومې چې د تنکيو ځوانانو له پاره اخيستنه يې خورا ګرانه او ستونزمنه وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېړه بايلل

....

تنکيو ځوانانو به هغوی ته کتې، خو نه يې شو کولای چې د هغوی په شان ښناک او انرژی واخلي.

ځکه چې نه هغوی کومه ګټه درلوده او نه د هغو کورنی دومره ګټې درلودې چې خپلو ماشومانو ته دومره پيسې ورکړي په بازار کې پرې ښناک او انرژی واخلي.

تنکيو ځوانانو به صبر کاوه او تول په دې سوچ کېده چې هغوی هم د هېواد څخه د کار کولو او پيسو موندلو له پاره، ګاونډ هېواد ته لاړ شي.

د غور ولايت څخه ګاونډ هېواد ته، تګ او راتګ خورا ډېر و.

داسې ښکارېده چې کوم څوک د غور ولايت له يوې ولسوالی نه، بلې ولسوالی ته سفر وکړي.

څه وخت نور هم تېر شو.

جواد څوارلس کلن شو.
د هغه همزلي ډېری د کار کولو د پاره ايران ته لاړل.

جواد د کار کولو د پاره کوشنی و.

يوه ورځ هغه په لوبو بوخت و.

يوه ملګری يې راغی او هغه ته يې و ويل:

جواد جانه!

زه پلان لرم د خپل تره زوی سره سبا وختی ايران ته لاړ شم.

التّه به کار وکړم او پيسې به وګټم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بايلل

....

له يوې خوا به خپلې کورنۍ سره مرسته وکړم او له بلې خوا کار او کسب به زده کړم.

پيسې به ټولې او په خپل هېواد کې به پرې هټۍ جوړه کړم.

د ښوونځي خو و نه شوو.

کسب او کار خو به ياد کړو.

هغه جواد ته و ويل:

ته څه کوې؟

هغه و ويل:

زه کوم پلان نه لرم.

بيا يې هغه ته و ويل:

که غواړې زمونږ سره به يوه ځای لاړ شې.

زما د تره زوی، الته بلد دی.
هغه په يوې فابريکې کې، کار کوي.

هغه به زمونږ له پاره هم کار و مومي.

جواد و ويل:

سمه ده!

زه د خپلې کورنۍ سره د شپې خبرې وکړم بيا سبا به تاسو ته د تګ او نه تګ خبر درکړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېره بایلل

....

مازیګر بیا ما بنام شو.

جواد کور ته لاړ.

د سفر په هکله یې خپلې مور ته و ویل.

مور یې و ویل:

زه د ستا تګ سره یوه (موافقه) نه یم.

ته زمونږ یواځینی زوی یې .

مونږ بل زوی نه لرو.

لارې ستونزمنې دي.

خطرې هم ډېرې دي.

په لاره کې ځوانان لوټ کېږي، تېپي کېږي، وژل کېږي.

څه کسان له تندې او سړو مري.

هېڅوک ور سره مرستې نه کوي.

خلک په کاچاکې (قاچاقي) لارو ځي.

کاچاکبر (قاچاقبر) هم ښه خلک نه دي.

د خلکو نه پیسې شکوي او ځینې وختونه خلک د پولیس منګلو ته ورکوي.

پر هېچا هم اعتبار نه شته.

ملګري هم د اعتبار وړ نه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاوند هېواد کې زړه بایلل

....

وختونه بدل شوي دي.

پر وړور هم اعتبار نه شته.

زوی يې ډېر و ويل خو د مور زړه يې نه وه.

هغې و ويل:

سمه ده!

دلته کارو بار نه شته.

يوه مړی ډوډی پيدا کيږی.

په ګډه به يې وخورو.

هغه و ويل:

ريښتيا وايې!

خو زما زړه دلته ډېر په تنګ شوی دی.

خلک ايران ته ځي.

الته کار او مزدوری کوي.

پيسې ټولوي.

بيا بېرته، هېواد ته راځي.

دلته ښه خوري او ښه اغوندي.

مور يې و ويل:

خدای مهربانه دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زړه بایلل

....

ته هم د خپل پلار سره په کروندو کې کار وکړه.

تاسو ډېرې ځمکې په اجاره ونیسئ.

حاصلات به ډېر شي.

هغه به په بازارونو کې و پلورئ، پیسې به غونډې کړئ.

کور به لږ ښه جوړ کړو.

ستا د پاره به یوه بله او ځانته خونه جوړه کړو.

هغه به ستا خونه وي.

څوک به د ستا سره هیڅ کار نه لري.

هغه و ویل:

خونې ټولې یوه شان دي.

څلو دېوالونه، یوه کړکۍ او یوه دروازه لري.

په غولي کې نیمخې او پوزي اوار دي.

د خلکو کورونه وګورئ.

خلک غالۍ لري.

په کورونو کې یې تلویزونونه شتون لري.

اوس خلک د ټیپ او راډیو خبرې نه کوي.

مونږ خو، راډیو هم نه لرو.

غوږکی (ټېلفون) لا پرېږده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بايلل

....

مور يې و ويل:

تر اوسه ستا پلار هم غوړکی نه لري.

ستا پلار و ويل:

د دې فصل حاصل خرڅوني نه وروسته به، څه پيسې بېلې کړو او پر هغه به غوړکی واخلو.

جواد و ويل:

اوس خلک غټ غوړکي کاروي.

د هغو بيې ډېرې لوړې دي.

هغو ته ډېرې پيسې په کار دي.

مونږ د هغو وس نه لرو.

په پوښتنو او ځواب ورکولو سره، مور يې ستړې شوه.

هغې و ويل:

زه خو نه غواړم چې ته بل هېواد ته د کار له پاره لاړ شې.

اوس به دې پلار راشي.

ته د هغه سره خبرې وکړه.

په دې وخت کې پلار يې انګړ ته د ننه شو.

د هغه سره غوا او پسه هم و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زړه بايلل

....

تر شا يې د وابنو پنډ و، کوم چې يې د مالونو(غوا، خوسى او پسه) د پاره يې راوړي و، تر څو چې د هغوي د شپې خوراک شي.

هغه پنډ پر ځمکه کښېښود.

غوا او پسه يې غوجلې ته، د ننه کړل.

الته يې پر مېوګيو و تړل.

بيا بېرته را و وت او د وابنو پنډ يې غوجلې ته، د ننه کړ.

الته يې د غوجلې په آخور کې وشينده.

مالونو په خوړو پيل کړ.

هغه د غوجلې نه را و وت او د غوجلې دروازه يې بنده کړه.

غولي کې ودرېد.

آسمان ته يې و کتل.

آسمان شين و.

کوم، کوم ستوري ښکارېدل.

نوي ماښام پيل شوى و.

اوا لږ روښانه وه.

بيا هغه کوټې ته د ننه شو.

ښځه يې ودرېده او هغه ته يې سلام واچو.

هغه هم د ښځې سلام ته وعليکم و ويل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاوند هېواد کې زړه بایلل

....

جواد هم د ځایه پاڅېد او خپل پلار ته يې سلام ورکړ.

پلار يې د هغه سلام ته هم ځواب ورکړ.

بيا پر توشکي کښېناست.

بالښت يې تر ډډې لاندي کړ.

بيا يې جواد ته و ويل:

نن ډېر ستړی شوی يم.

کارونه ډېر وو.

او(هوا) هم توده وه.

ښځه يې له ځايه پاڅېده او هغه ته يې و ويل:

دستي به درته تود چای دم او راوړم.

اوبه مي پخوا اېشولي دي.

چای مي دم نه کړ تر څو سوړ نه شي.

سوړ چای هسې ستا هم نه خوښېږي.

مېړه يې و ويل:

خير يوسې.

لږ ژر کوه.

نن ډېر ستړی شوی يم.

ښځه يې له کوټې و وته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېړه بايلل

....

هغه چابکه د تناره کوټې ته د ننه شوه.

لږ خس يې د چايجوش لاندې کړل.

اوبه جوش شوې.

په بل چايجوش کې يې شين چای واچوه او بيا يې د لوی چايجوش نه اوبه په کوشني چايجوش کې تويې کړې.

بيا يې اورلړونی راواخيست.

له نغري يې څه سکروټې و وېستې.

چايجوش يې پرې کښېښود.

چای ښه دم و نيو.

بيا يې د پلو په ژۍ چايجوش و نيو او کوټې خوا ته روانه شوه.

کوټې ته د ننه شوه.

چايجوش يې د خپل مېړه تر څنګ کښېښود.

الماری ته نږدې شوه.

يوه پياله يې را واخيسته او د چايجو څنګ ته يې کښېښوده.

بيا يې په هغې کې چای واچوه.

هغه يې خپل مېړه ته نږدې کړه.

لږ کند (قند) يې له الماری نه راواخيست او د مېړه پيالې تر خوا يې کښېښود.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بايلل

....

مېره يې پر چای ښنلو پيل کړ.

څو پيالې يې په خوند سره و ښښې.

بيا ښځه يې تناره خونې (کوټې) ته لاړه او کتغ يې پر سکروټو کښېښود او تود يې کړ.

بيا يې تاخچې ته و کتل.

الکين يې د تاخچې نه کوز او روښانه کړ.

هغې کتغ په غابونو کې و وېشه.

په لاس کې يې دوې غابه و نيول او په بل لاس کې يې الکين نيولی و.

لمړی انګړ بيا کوټې ته د ننه شوه.

لور ته يې و ويل:

د لاس اوبه راواخله او اوبه واچوه.

مشرې لور يې په اوبو اچونې پيل کړ.

لمړي يې خپل پلار او بيا يې مشر ورور ته اوبه وړاندې کړې.

بلې لور يې دسترخوان اوار کړ.

ډوډۍ يې له تکرۍ (توکرۍ) واخيسته او پر دستر خوان يې کښېښوده.

بيا مور يې د کتغ غابونه هم پر دسترخوان کښېښودل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بايلل

....

الکين يې هم د دسترخوان په منځ او يوې پايې پر سر کومه چې د الکين د پاره جوړه شوې او تقريباً ۲۰ (شل) سانتۍ له ځمکې نه اوچته وه، کښېښود.

دا پايې په پخوا پېر کې شتون درلود او د الکين د کاروني له پاره د نازکو اوسپنو پټليو نه جوړې شوې کومې چې تور يا شين رنګ درلودونکې وې.

د الکين رڼا د يوې کوټې له پار نه بسېده، خو د مجبوريت ژوند و.

نه د نن په شان ښاري او يا لمريزه برېښنا وه، مګر ټول خوشحاله وو، يوه به د بل پوښتنه کوه، مينه او محبت و، عزت او قناعت و.

ډوډۍ وخوړل شوه.

تود چاى هم ورسېد.

ټولو په چاى څښلو پيل کړ.

خبرې اترې هم پيل شوې.

په خبرو خبرو کې د جواد مور و ويل:

جواد دلته هېواد کې په تنګ شوي.

نه ښوونځۍ شته او نه کومه مدرسه.

هغه د ځمکو کرلو سره مينه نه لري.

اخوا دپخوا ورځ تېروى.

مهمه خبره دا ده چې هغه اراده لري د کار کولو په خاطر ګاونډ هېواد ايران ته لاړ شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاوند هېواد کې زېره بايلل

....

پلار يې و پوښتل:

جواده!

مور دې څه وايي؟

هغه و ويل:

مور مې رښتيا وايي.

زه غواړم د کلي الکانو سره يوه ځای ګاوندې هېواد ته لاړ شم.

التـه څه کار وکړم.

پيسې غوندې کړم.

دلته به د ځان له پاره ښه ژوند جوړ کړو.

پلار يې و ويل:

ګاوندې هېواد ته تګ آسانه کار نه دی.

تګ د قاچاقبر په لاس کې دی.

هغه بې له پيسو د چا کار نه کوي.

لارې هم ستونزمنې دي.

خلک وژل کيږي.

تل دا سې را پورونه راځي چې په لاره کې څلور ځوانان د ګاوندې هېواد د عسکرو په ډزو کې ټپي او يا و وژل شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بايلل

....

خپل او خپلوان د هغو مړي بېرته هېواد ته راوړل او په هديرو کې يې ښخ کړل.

د ټپيانو درملنه هم آسانه کار نه دی.

ښه روغتون او پيسو ته اړتيا شته.

په د ې وخت کې جواد و ويل:

ته رښتيا وايې!

د کلي الکان موټر سيکل لري، اخوا ديخوا ګرځي.

د هر يوه په جب کې غوږکي دي.

په کورونو کې لمريزه برېښنا لري.

تلوېزونونه لري.

پلار يې و ويل:

ته رښتيا وايې.

زه يواځې په کروندو کې کار کوم.

د يوه کس ګټه به هم دومره وي.

زه غواړم چې ته هم زما سره کار وکړې.

د دوو کسانو کټه به خامخا ډېره وي.

مونږ به پيسې زېرمه کړو.

غوږکي به پرې واخلو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورو، ورو به لمريزه بربېښنا هم فعاله کړو.

ژوند په امید خوږل شوی دی.

خدای مهربانه دی.

جواد و ويل:

بې له شکه چې خدای مهربانه دی.

په کروندو کې کار کول آسانه نه دی.

ټوله ورځ د لمر وړانګو لاندې کار دی.

زه په کروندو کې د کار کولو حوصله نه لرم.

پلار يې و ويل:

ما کوښښ وکړ چې پر تا او خويندو دې، ښوونځی و وايم.

خو!

نږدې ښوونځی شتون نه لري.

د لرې ښوونځي تګ ته موټر سايکل په کار دي چې تاسو د هغه په مرستې ورسوي او بېرته راوړي.

زه په خپله موټر سيکل نه لرم او نه يې هم، زغلولی شم.

که کوم زوړ موټر سيکل په پور واخلم د تېلو پيسې به يې له کومه کړو.

ستونزې خورا ډېرې دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

ژوند ورو، ورو ښه کيږی.

باید سړی ډېر کار وکړي تر څو پیسې زېړمه او خپل ژوند پرې جوړ کړي.

په هر کار کې حوصله په کار ده.

زوی یې و ویل:

ته رښتیا وایې پلاره!

خو!

پلار یې و ویل:

خو یانې څه؟

هغه و ویل:

ما د کلي الکانو سره د تګ هوکړه کړې ده.

هغوی سهار وختی ځي.

زه هم د هغوی سره ځم.

پلار یې هر څه هغه ته و ویل، خو هغه و نه منل.

بیا پلار یې خپلې ښځې ته و ویل:

د الک د تګ له پاره پیسې هم په کار دي.

ته کومه غوټه موټه لرې که نه؟

هغه له ځایه پاڅېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بايلل

....

بلې کوټې ته د ننه شوه.

د کليو غوټه يې د جبه راوويسته او اوسپنيز بکس ته نږدې شوه.

د کلپ (قلف، قفل) په خلاصونه يې پيل کړ.

کلئ يې يوه د بلې پسې و آزمويې.

په پای کې کلپ خلاص شو.

لويه غوټه يې خلاصه کړه.

په غوټې کې د هغې نوي جامې وې.

بيا يې بله غوټه خلاصه کړه.

په غوټې کې څه ګانه وه.

تر ګانې لاندې بله کوشنئ غوټه وه.

هغه يې راوچته او خلاصه کړه.

په غوټې کې څه کاغذي او اوسپنيزې (فلزي) پيسې وې.

غوټه يې واخيسته او بکس يې خلاص پرېښود.

بيا بلې کوټې ته لاړه، چېرې يې چې مېړه او ماشومان وو.

کوټې ته د ننه او دروازه يې وتړه.

غوټه يې د خپل مېړه مخې ته کښېښوده.

مېړه يې غوټه واخيسته.

بيا يې خپلې کوشنئ لور ته و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زړه بایلل

....

اله (هله) بچی، الکین را نږدې کړه.

هسې سترګې مې ښه کار نه کوې.

لور یې الکین ور نږدې کړ.

پلار یې د پیسو په شمېرلو پیل کړ.

ټولې پیسې ۵۶۳۴ افغانۍ وې.

بیا یې د زوی نه پوښتنه وکړه.

د ټک له پاره څو روپۍ په کار کېږي؟

هغه و ویل:

پوره، لس زره افغانۍ.

بیا پلار یې و ویل:

مونږ ستا د اړتیا وړ پیسې نه لرو.

هغه و ویل:

زه به لاړ شم او د ګاونډ د زوی سره به خبره شریکه کړم.

پلار یې و ویل:

سمه ده!

لاړ شه او هغوی ته و وایه چې مونږ یواځې د ټک نیمایي پیسې لرو.

هغه و منه، الکین یې له ځانه سره واخیست او د کوره و وت.

د کورنۍ نور غړي په تیارې کې کښېناستل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بايلل

....

سوړمې د درو شپو وه.

رڼا يې نه درلوده.

په دې وخت کې د جواد پلار و ويل:

خدای وکړي چې د هغه ګاونډ زوي و وايي:

ته د تګ پوره پيسې نه لرې.

ښه به وي چې نورې پيسې هم غونډې کړي، بيا به بل کال زمونږ سره لاړ شې.

ټولو و ويل:

خدای وکړي چې همداسې شي.

څه وخت تېر شو.

هغه بېرته کورته، راستون شو.

کوټې ته ننوت.

سلام يې ورکړ.

پلار يې د هغه سلام ته وعليکم و ويل.

بيا هغه الکين پر خپل ځای کښېښود.

توشکې ته يې ځان نږدې او پرې کښېناست.

پلار يې و پوښتل:

د ګاونډ زوی دې وليد؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بایلل

....

هغه و ویل:

و مې لید.

بیا یې و پوښتل:

څه یې ویل؟

جواد ځواب ورکړ.

هغه و ویل:

کومه ستونزه نه شته.

پنځه زره به له ځانه سره واخلې.

پنځه زره به ستا په خاطر زه ورکړم.

کوم وخت چې دې کار وکړ، لمړی به زما پیسې راکړې.

پلار یې زیاته کړه.

تا ورته څه و ویل؟

جواد و ویل:

ما ورته و ویل:

سمه ده!

زه کومه ستونزه نه لرم.

بیا پلار یې خپلې ښځې ته و ویل:

بس!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاوند هېواد کې زېړه بايلل

....

جواد دې له خيره سره لاړ شي.

د کلي الکان هم بد خلک نه دي.

نور توکل په خداي.

ما او تا به ورته دعاوې کوو.

بيا يې پوره پنځه زره افغاني جواد ته ورکړې.

جواد پيسې واخيستې او پر خپل جب کې يې د ننه کړې.

بيا پلار يې هغه پاتې پيسې ببرته په غوټه کې، غوټه او خپلې ښځې ته يې ورکړې.

هغې غوټه واخيسته او بلې کوټې ته لاړه.

غوټې يې په بکس کې ځای پرځای او بکس يې ببرته کلپ کړ.

وروسته ببرته، راغله.

د جواد پلار و ويل:

د جواد ځو جوړه جامې او نور ضروري شيان ورته په يوې غوټې کې، وتړه.

هغې و ويل :

سمه ده!

بيا يې هغه ته غوټه جوړه او پر يوه کوشنۍ شا کځوړې کې يې ځای پر ځای کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بايلل

....

دوي وچې دوډۍ، څلور غوټې پياز او لږه مالګه يې هم په کې کښېښوده.

کڅوړه يې د دروازې سره جوښته کېښوده.

بيا د جواد پلار و ويل:

ښه به وي چې اوس بيده او سهار وختي له خوبه پاڅېږو.

جواد به وختي حرکت کوي.

جواد و ويل:

انشا الله!

څه وخت تير او ټول بيده شوو.

مورې الکين مړ کړ او خپله هم بيده شو.

سهار وختی شو.

ملايانو آذانونه، نه و کړي.

د غولي دروازه و ټکېده.

د جواد پلار له خوبه پاڅيد او د غولي دروازې ته لاړ.

دروازې ته، نږدې شو او ويې پوښتل:

څوک يې؟

هغه و ويل:

مونږ د ګاونډيانو ځامن يوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زړه بايلل

....

جواد له خوبه پاڅوه تر څو، راشي.

د جواد پلار و ويل:

سمه ده!

زه به هغه پاڅوم.

الکانو و ويل:

مونږ د دروازې تر څنګ (شا) درېږو.

تاسو هغه ژر ويښ او راولېږئ.

هغه و ويل:

سمه ده!

دا دی ژر!

د جواد پلار کوټې ته د ننه شو.

جواد يې له خوبه راويښ کړ.

هغه ژر اودس وکړ او کڅوړه يې شا ته واچوه.

په دې وخت کې مور يې هم را پاڅېده.

له ځايه اوچته او د جواد سره تر دروازې لاړه.

د اوبو بدني (کوزه) يې واخيسته.

جوا د غولي دروازې نه و وت.

د الکانو سره يې روغبړ وکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېره بايلل

....

بيا د خپل پلار او مور سره خدای پاماني او د هغوی لاسونه يې مچ کړل.

هغوی ته يې و ويل:

ما ته په لمونځونو کې دعاوې وکړئ.

هغوی و ويل:

سمه ده!

بيا جواد د نورو الکانو سره روان شو.

مور يې هم د کوزې اوبه د هغوی پسې وشيندې.

مور او پلار يې د درواز تر څنډ ولاړ وو، تر څو هغوی په موټر سايکلونو کې کښيناستل او له سيمې څخه پنا شوو.

هغوی بېرته کور ته د ننه او د غولي دروازه يې وتړه.

بيا بېرته کوټې ته، ستانه شوو.

څه وخت تېرشو.

ملايانو په آذانونو پيل کړ.

هغوی هم اودسونه وکړل.

پلار يې جومات ته لاړ تر څو لمونځ په جمعې ادا کړي.

د جواد مور لمونځ په کور کې ادا او بيا تناره کوټې ته لاړه.

التنه يې اور بل کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زړه بايلل

....

چايجوش يې پرې کښېښود.

لږ څنډ وروسته، چای وېښېده (جوش شو).

بيا يې وېشېدلې اوبه يې په بل چايجوش کې واچوې او هغه يې پر سکروټو کښېښود، تر څو ښه دم ونيسي.

لمر را وخوت.

د جواد پلار هم کورته راغی.

هغه کوټې ته ننوت.

مشره لور يې دسترخوان اوار کړ.

ډوډۍ يې د ټکرۍ نه واخيستې او پر دستر خوان يې کښېښودې.

پيالې يې هم دسترخوان ته، نږدې کړې.

بيا ښځې يې چای کوټې (خونې) ته د ننه کړ.

لږ خوږه (بوره) يې په پيالو کې واچوه او چای يې په پيالو کې و وېشه.

بيا ټولو په خوړو يې پيل کړ.

ورځ تېره او د کورنۍ غړي ټول خپه وو.

اوني تېره بيا مياشت پوره شوه.

هغوی په ډېرو ستونزو ګاونډ هېواد ته ورسېدل.

بيا يې خپلو کورونو ته، ليکونه واستول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جواد رسېدو لیک (خط)هم راورسېد.

د کورنۍ ټول غړي يې خوشحاله شوو.

هغه د نورو الکانو سره په يوې کارخونې (فابريکې) کې په کار پيل کړ.

هغه الته خوشحاله وه.

مياشت تيره شوه.

هغه خپله تنخوا واخيسته.

لمړی يې خپل پور ادا کړ او پاتې پيسې يې د خپل خوراک او څښاک ته بېلې کړې.

بيا د نورو مياشتو تنخواه به يې څه کورنۍ ته لېږې او څه پيسې به يې ځانته زيرمه کوې چې خپل ځان ته پرې خرڅ او خوراک برابر کړي.

کال تېر شو.

هغه يوه غوږکی (موبايل) واخيست.

غوږکی (موبايل) يې خپل پلار ته ولېږه.

هغه به د خپل ملګرو په غوږکې کې پيسې اچوې او بيا به يې د خپلې مور، پلار او خويندو سره، خبرې کوې.

کال بل هم تېر شو.

هغه ځان ته، هم غوږکي واخيست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېړه بايلل

....

څه وخت وروسته يې يوه ښکلى لاسي ساعت، هم واخيست.

درې کاله تېر شوو.

بيا يې پرېکړه وکړه چې د خپلې کورنۍ ليدو له پاره هېواد ته لاړ شي.

هغه ډېر ملګري موندلى وو.

خپلو ملګرو ته يې و ويل:

زه غواړم خپلې کورنۍ ليدو له پاره، هېواد ته لاړ شم.

يوه ملګري يې و ويل:

زه هم غواړم هېواد ته لاړ شم.

دواړه به يوه ځاى لاړ شوو.

جواد و ويل:

سمه ده!

بيا يې وپوښتل:

څه وخت به لاړ شو؟

هغه و ويل:

د دې مياشتې تنخواه مې چې واخيسته، بيا به لاړ شوو.

جواد و ويل:

سمه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بايلل

....

مياشت تېره شوه.

هغوی دواړو خپلې تنخوا وې واخيستې.

د کورنۍ غړو له پاره يې هم څه ډالۍ واخيستې.

شپه يې هم د جواد په خونې کې، تېره کړه.

سهار وختي چې تياره هم وه له خوبه پاڅېدل او خپلې کڅوړې يې څټ (شا) ته واچوې.

د خونې نه د باندې شوو.

بيا جواد خپل د خونې يوه ملګرۍ د خوب نه راويښ کړ.

هغه ته يې و ويل:

مونږ خپل هېواد ته، ځوو.

دروازه درسره وتړه.

هغه و ويل:

په خير لاړ او بېرته راشئ.

په مخه مو ګلونه.

بيا دواړو د هغه سره خدای پاماني وکړه، د خونې نه دالان او بيا په زينو کې ښکته شوو.

سړک ته و رسېدل او التـه يې يوه تکسي موټر ونيو او د بس تم ځای پورې لاړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېره بايلل

....

بيا هغوی د يوه بس نه بل بس ته، وختل تر څو د هرات بس اډې پورې ورسېږي.

التنه بيا ورسته د هېواد ليکې (سرحد، بوردر) ته ورسېدل.

بيا په پښو د ليکې نه واوښتل (تېر شوو) او د اسلام قلعه بندر ته د ننه شوو.

التنه يې غرمه تېره او بيا يې يوه موټر په کرايه تر کورنو پورې و نيو.

ماښام محال کلي ته ورسېدل.

دواړه سره خدای پاماني وکړه او و يې ويل:

پنځه لس ورځې وروسته به د ولسوالی په بازار کې سره و وينو.

ملګري يې ومنه.

بيا هر يوه خپلې موخې په سې لاړل.

ماښام تياره، جواد خپل کلي ته ور ننږدې شو.

سپوږمی د څوارلسم، ښکارېده.

لږه رڼا وه.

هغه کولای شو خپله لاره و مومي.

په زړه کې يې ويل:

بيا دښنتي ته راغلم.

دلته برېښنا هم نه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېره بايلل

....

که سپوږمۍ نه وای، څه به مې کول؟

مجبوره وم چېر ته په هوټل کې مې شپه کړې وای، بیا به سبا کورته، تلم.

هې!

زما هېواده!

هیچا، ستا له پاره کار و نه کړ.

هرڅوک اوایي (هوایي) راغلل.

خپل جبونه یې ډک کړل، بیا یې خارج ملکونو کې پانګونې وکړې او د هېواده و تښتېدل.

هی خدایه!

ته خپل رحم، پر دې ملت وکړه.

هغه په سوچونو کې خپل کلي ته ورسېد.

څوک نه وو.

هر څوک وختي، خپلو کورونو ته، تللي وو.

جواد هم خپل کور دروازې ته ورسېد.

دروازه یې ټپلوهه.

هغه ترلې وه.

بیا یې دروازه وټکوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور يې دروازې راغله او ويې ويل:

څوک يې؟

جواد و ويل:

زه يم.

جواد.

مور يې چيغه کړه.

جواد دی، جواد.

موريې دروازه خلاصه کړه او جواد يې په غېږ کې ونيو.

د جواد پلار او خويندو هم دروازې ته منډې کړې.

ټولو د هغه سره روغبړ وکړ.

بيا پلار يې و ويل:

کوټې ته لاړ شي.

بيا هغوی کوټې خوا ته لاړل.

پلار يې د غولي دروازه وتړه او کوټې خوا ته، روان شو.

ټول کوټې ته، ننوتل.

کيسې پيل شوې.

بيا جواد خپله لويه کڅوړه راواخيسته او د ډاليو پر وېشلو يې پيل کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بايلل

....

ډالۍ يې و وېشې.

بيا يې څه د کور ضروري لوښي هم خپلې مور ته ورانديي کړل.

مور يې دهغې نه مننه وکړه.

د شپې تر نا وخته الته، خبرو دوام درلود.

جواد د خپلې مسافرۍ او د کورنۍ نورو غړو د خپل ژوند او ستونزو په هکله خبرې وکړې.

شپه ناوخته شوه.

بيا د جواد پلار غږ کړ.

شپه به جوړه او نورې کيسې به سبا ته پرېږدو.

تاسو غواړئ چې په يوې شپې کې کيسې خلاصې کړئ؟

ټولو و ويل:

نه!

بيا توشکې د خوب له پاره اوارې شوې.

شپه جوړه او ټول بيده شوو.

سهار وختي ټول د لمانځه د پاره پاڅېدل.

پلار يې د نورو ورځو په شان جومات ته، لاړ.

نورو په کور کې لمونځونه ادا کړل.

بيا پلار يې ژر بېرته راغی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بايلل

....

د سهار چاى تيار شو.

دسترخوان اوار او پيالې پرې کېښودل شوې.

چاى واچول شو.

ټولو پر چاى ښېلو پيل کړ.

بيا د مسافرت خوړې او ترخې کيسې پيل شوې.

جواد به کيسې کوې او نورو به ورته غوږ نيوه.

ورو، ورو وخت تېرېده.

د هغه پلار، له کوره و وت او کروندو ته، روان شو.

مور او خويندې يې د کور په کارونو اخته شوو.

جواد هم له کوره و وت او د کلي مخ خوا ته روان شوو.

اوا توده او د اوړې ورځې وې.

د هغوى د کلي مخې ته دېره (باغچه) وه.

الته د توتانو او نور مېوو ونې وې.

هغه الته لاړ او پر يوې غټې ډبرې کښېناست.

د کلي ماشومانو کوم چې د توپ ډنډې په لوبو بوخت وو، ورته پام شو.

يوه يې و ويل:

دا الک جواد دى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بایلل

....

ټولو لوبه پرېښوده او د هغه خوا ته یې منډې کړې.

هغه هم له خپل ځایه پاڅېد او د کلي الکانو سره یې روغبړ و کړ.

بیا چا به ترې د یوه شي او بل به د بل شي پوښتنې کوې او هغه به هم ماشومانو ته، ځوابونه ویل.

څو ساعته یې الته تېر کړل.

د کلي ځوانان او سپین ږیري له کروندو را و رسېدل.

هر کس (څوک) به د جواد سره روغبړ او د هغه نه به یې د سفر په هکله پوښتنې کوې او هغه به په ورین تندې د هغو پوښتنو ته، ځوابونه ویل.

غرمه شوه.

د هغه پلار هم له کروندو راغی.

جواد له ځایه پاڅېد او هغه ته یې سلام ورکړ.

پلار یې د هغه سلام ته وعلیکم و ویل.

بیا پلار یې مخکې، جواد ورپسې کور خوا ته روان شوو.

کورته د ننه بیا څېرې ته نږدې شوو.

جواد و ویل:

د غرمې ډوډی به د څېرې لاندې وخورو.

پلار یې و ویل:

سمه ده !

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زړه بايلل

....

بيا هغه خپلې لور ته غږ کړ.

هغه راغله او ويې پوښتل:

څه وايې پلاره؟

پلار يې و ويل:

تغر راوړه او د څپرې لاندې يې اوار کړه.

جواد غواړي تر څپرې لاندې ډوډۍ وخوري.

لور يې و ويل:

سمه ده!

اوس دستي به يې راوړم.

هغې تغر راوړ او د بلې خور په مرسته يې اوار کړ.

بيا يې څو توشکې او بالښتونه هم راوړل.

توشکې يې اوارې او بالښتونه يې پرې کېښېښودل.

هغوي پر توشکو کېښېناستل.

د غرمې ډوډۍ تياره وه.

مور يې غږ کړ.

انجنو!

ډوډۍ تياره ده.

يوه کس د لاس اوبه او بل دسترخوان راوړئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېړه بایلل

....

زه به کتغ په لوښو کې واچوم او راوړم.

انجنو ومنه.

یوې د لاس اوبه او بلې دسترخوان راوړ.

لاسونه پرېمنځل شوو.

د جواد مشرې خور هم دستر خوان اوار او تودې ډوډۍ یې پرې کېښودې.

مورېې هم ښکلې ښوروا پخه کړې او د ښوروا لوښې یې پر دسترخوان کښېښودل.

بیا د بسم الله په ویلو سره ډوډۍ خوراک، پیل شوو.

د جواد مور و ویل:

ړنده مې کړې.

سلاته (سلاطه) مې جوړه کړې او د تناره کوټې کې مې له یاده وتې وه.

اله (هله) لورې په منډه یې راوړه.

مشره لور یې پاڅېده او په منډه یې د سلاتې غابونه راوړل.

ټولو په خوند، ډوډۍ وخوړه.

بیا مورېې شین چاې دم او دسترخوان ته یې راوړ.

چاې هم په خوند سره و څښل شو.

څه وخت تېر شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بایلل

....

پلار یې پاڅېد او جواد ته یې و ویل:

زه کروندو ته ځم، ته هم زما سره ځې؟

ساعت به دې تېر شي.

التـه ډېر الکان هم کار کوي.

هغه و ویل:

سمه ده پلاره!

بیا پلار یې پاڅېد او مخکې شو.

جواد هم ورپسې شو.

په لاره کې به د جواد سره زلمیانو او همزولو روغبړ کاوه.

هر کس به هغه ته، ښه راغلاست ویل.

جواد به هم د هغوی نه، مننه کوه.

مازیګر او بیا ماښام شو.

هغوی د کروندو نه د کور په خوا حرکت وکړ.

زوی او پلار په لاره تلل او کیسې یې هم کوې.

څند وروسته کور ته، ورسېدل.

کور ته د ننه بیا کوټې ته لاړل.

د شپې ډوډي تیاره وه.

ډوډۍ وخوړل شوه بیا د کیسو ویل، پیل شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېره بایلل

....

دا شپه د لمړۍ شپې په شان نه وه.

لنډه وه او هغوي ژر بیده شوو.

بیا سهار وختي پاڅېدل.

په همدې توګه پنځلس ورځې او شپې تېرې شوې.

بېرته د تګ وخت ورسېد.

جواد د خپل ملګري سره ولیدل او تګ وخت یې وټاکه.

بیا په ټاکلې ورځ، د کوره و وتل.

لمړۍ هرات ولایت او بیا اسلام قلعه بندر ته یې ځانونه ورسول.

هغوي ویزې درلودې او قاچاقي تګ ته یې اړتیا نه وه.

دا ځل هغوۍ ډېر په آسانۍ سره، لاړل.

ورځ وروسته خپل د کار سیمې ته ورسېدل او پر سبا یې پر خپلو کارونو پیل کړ.

هغه اوس زلمی شوی و.

د کار د ختمیدو نه یې ښکلې جامې اغوستې.

د کار ځای نه تر خونې پورې په پښو به ته، تر څو څه سپورت شي او د پښو شخې یې هم و وځي.

دا تګ یې یوه اونۍ دوام وکړ.

بله ورځ یې په لاره کې یو ښکلې انجلۍ ولیده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېره بايلل

....

جواد هغې ته په زير سره و کاته او ځه يې ونه ويل.

هغه د ښوونځي په يولسم ټولګي کې وه.

هغه به هره ورځ په دې لاره تېرېده او جواد به د هغې مخې ته ورته.

اونۍ تېره شوه.

انجلۍ د جواد خوښه شوه.

يوه ورځ چې هغه يې مخې ته راغله، هغې ته يې سلام واچوه.

هغې هم د جواد سلام ته وعليکم و ويل.

بيا د سلام ويلو سره لږ، لږ لغتونه او جملې ډېرې شوې.

بله ورځ يې هغې ته و ويل:

کولای شم لږ له تا سره خبرې وکړم؟

انجلۍ و ويل:

سمه ده!

خو ځو دکيکې.

زه بايد ژر کور ته لاړه شم.

که نه زما مور او پلار به پر ما غصه شي.

جواد و ويل:

سمه ده!

جواد وپوښتل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بايلل

....

ته هم زما په شان چېرته کار کوې؟

هغې و ويل:

نه!

زه په ښوونځي کې سبق وايم.

غواړم فاکولته ولولم او ډاکټره شم.

غواړم چې د ناروغانو درملنه وکړم.

بيا هغې د الک نه و پوښتل؟

څه کار کوې؟

هغه و ويل:

زه په يوې فابريکې کې ولډنګ کار(جوشکاريم)

بيا يې و پوښتل:

ښوونځی دې تر څويم پورې لوستی دی؟

هغه و ويل:

زه بې زده کړې يم.

ما ښوونځی نه دی لوستی.

زمونږ په هېواد کې ښوونځي خورا لږ او زما د اوسېدو سيمې نه ډېر لرې دي.

زه و نه توانېدم چې ښوونځی ولولم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زړه بایلل

....

هغې و پوښتل:

ته د کابل يې؟

هغه و ويل:

نه!

بیا هغې و پوښتل:

لهجه دې د هرات خلکو ته پاتې کېږي، لکه چې د هرات يې؟

هغه و ويل:

نه!

زه د غور ولایت یم.

په غور ولایت کې هم د یوې وروسته پاتې ولسوالۍ نه یم، چېرته چې برېښنا هم نه شته.

بیا هغه په خندا شوه او ويې ویل:

تاسو ژوند کوئ او که خپل وخت تېروئ؟

هغه و ويل:

زمونږ ژوند همداسې دی.

ځکه مې وغوښتل چې ستاسو هېواد ته راشم، کار وکړم، پیسې وګټم ، خپل هېواد کې واده او ژوند وکړم.

هغه موسکې شوه، د جواد نه يې خدای پاماني واخیسته او خپلې مخې خوا ته، روانه شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېره بايلل

....

جواد پر خپل ځای هک پک ودرېد او انجلۍ پسې يې کتل.

هغه هم په لاري تله او ځت (شا) ته يې کتل.

تر څو چې انجلۍ ښکارېده، جواد ورپسې کتل.

هغه د ليد نه پناه شوه.

جواد ورو، ورو خپلې کوټې خوا ته روان شو.

هغه د انجلۍ په سوچ کې ډوب و.

داسې ښکارېده چې پر هغې مين شوی وي.

خونې ته ورسېد.

د شپې ډوډۍ يې وخوړه.

هغه د انجلۍ په سوچ کې وه او د شپې يې، خوب ونه کړ.

سهار د چای څښلو نه وروسته فابريکې ته روان شو.

ورځ يې الته تېره او مازيګر شو.

د رخصتي وخت راورسېد.

ټول کاريګر په وتو شوو.

هغه هم د فابريکې نه و وت.

خپلې اوسېدو خونې خوا روان شو.

سوچ يې کاوه چې هغه انجلۍ به بيا په مخ رانه شي.

ځکه هغې سوچ کاوه چې جواد هم په ښوونځي کې دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بايلل

....

هغه نه پوهېده چې جواد بې زده کړې او د افغانستان د يوې وروسته پاتې سيمې دی.

په لاره ته او منفي سوچونه به يې کول.

له ځانه سره به يې ويل:

هر څه خلاص شوو.

بيا به هغه و نه وينم.

په دې ورځ انجلۍ يې مخې ته را نه غله.

هغه ډير خواشينی خوني ته ستون شو.

ملګرو يې وپوښتل:

دوې ورځې کيږي چې بې چرته يې.

مريض خو به نه يې؟

هغه و ويل:

نه !

مريض نه يم.

لږ څه بې چرته يم.

ملګرو يې و ويل.

مه بې چرته کيږه.

هسې د مسافرۍ ژوند دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بايلل

....

چرت وهل، کومه ګټه نه لري.

که چېرې کومه ستونزه لرې، مونږ به در سره مرسته وکړو.

هغه و ويل:

نه!

مننه کوم!

کور مو آباد.

شپه تېره شوه او سهار شو.

هغه بيا خپل کار لوري ته روان شوو.

د انجلۍ په سوچ کې ډوب وه.

ورځ يې په ستونزو سره تېره کړه.

بيا د رخصتۍ وخت ورسېد.

يوازې او د ټولو نه مخکې له فابريکې نه و وت.

د سړک غاړه يې ونيوه او د اوسېدو خونې خوا روان شو.

سر يې ټيټ اچولی و.

داسې ښکارېده چې له ځانه سره خبرې کوي.

په دې وخت کې انجلۍ يې مخې ته راغله.

هغه جواد ته مخامخ ودرېده او هغه ته يې سلام ورکړ.

هغه هم د انجلۍ سلام ته وعليکم و ويل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زړه بایلل

....

د جواد زړه په ډېبهارو شو.

بیا یې د هغې نه وپوښتل:

پرون چېرې وې؟

هغې ځواب ورکړ:

زه لږه ناروغه وم.

انجلی و پوښتل:

ته خپه شوې یې.

جواد و ویل:

ما سوچ کاوه چې بیا به له تا سره لیده و نه شي.

ما تا ته ټول رښتیا و ویل.

هغې و ویل:

هو!

زه پوه شوم چې ته ښه الک او ښه دې چې ما ته و ویل د خپل زړه او اخلاصه دې و ویل.

ستا رښتیا او سپینه خبره کول مې ډېر خوښ شو.

بیا ځو دکیکی نوري خبرې یې وکړې.

جواد ببرته خوشحاله شو لکه د ګلاب ګل په شان و غوړېد.

بیا انجلی و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

اجازه ده چې کورته، لاړه شم؟

جواد و ویل:

هو!

څه چې دربانډي ناوخته نه شي.

هغې ومنه.

بيا روانه شوه.

څه مزل چې به يې وکړ ښت ته به يې وکتل.

په دې وخت کې جواد به هم ښت ته کتل.

څه ځنډ وروسته جواد خپل اوسېدو خونې ته ورسېد.

ملګري يې هم خونې ته ورسېدل.

جواد خوشحاله ښکارېده.

ملګرو يې و پوښتل:

ځنګه نن خوشحاله ښکارې؟

هغه و ويل:

هېڅ!

همداسې.

ملګري يې کلک شو او ويې ويل:

حتماً کوم راز ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بایلل

....

ته باید مونږ پرې پوی کړې.

هغه و ویل:

سمه ده!

زه به خپله کیسه تاسو ته بیان کړم.

ټول کښېناستل او هغه خپله کیسه ورته و ویله.

چا به خندل او چا به ویل:

ته هسې ټوکې کوې.

ته بې زده کړې یې.

هغه په ښوونځي کې سبق وایی.

ته د افغانستان او هغه د ایران ده.

ته اطرافی او هغه ښاري انجلۍ ده.

بل ملګري یې و ویل:

ته یې مونږ ته ښکاره کړه، چې زمونږ پرې یقیین راشي.

زمونږ عقل خو یې نه مني.

هغه و خندل او ویې ویل:

سمه ده!

سبا د فابریکې رخصتېدو نه وروسته د بس تم ځای کې انتظار وباسئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بايلل

....

زه به له هغې سره يوه ځای تېر شم، بيا به ستاسو يقين راشي.

ملګرو يې ومنه.

شپه تېره او سبا شو.

هغه او نور ملګري يې خپلو کارونو پسې لاړل.

مازيګر شو.

جواد له فابريکې و وت.

هغه په لاره، سم شو.

د بس تم ځای کې ودرېد.

انجلۍ هم له لرې را روانه وه.

بس تم ځای ته ورسېده اوجواد ته يې سلام ورکړ.

جواد هم د هغې سلام ته، وعليکم و ويل.

بيا يې وپوښتل:

دلته ولې ولاړ يې؟

جواد ورته د خپل شرط کيسه وکړه.

هغه په خندا شوه او ويې ويل:

سمه ده!

زه به هم د ستا خوا ته ودرېږم تر څو د هغوی يقين راشي.

جواد خوشحاله شو او د هغې نه يې مننه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

څه وخت تېر شو.

د هغه انډیوالان هم بس تم ځای ته ورسېدل.

ګورې چې په رښتیا یوه ښکلې انجلۍ د جواد سره په خبرو اترو بوخته ده.

هغوی ور نږدې شوو.

بیا یې د جواد سره روغبړ وکاوه.

په دې وخت کې انجلۍ لږه بېرته درېدلې وه.

بیا هغوی انجلۍ ته هم سلام واچوه.

انجلې د هغوی سلام ته وعلیکم و ویل.

بیا د هغه انډیوالونو جواد نه، خدای پاماني واخیسته او روان شوو.

جواد څو دکیکې نورې هم د انجلۍ سره خبرې وکړې.

بیا هغه هم د انجلۍ نه خدای پاماني واخیسته او د اوسېدو خونې خوا روان شو.

ماښام چې ملګرې (انډیوالان) یې راغلل، جواد ته یې و ویل:

بې شکه!

اوس دې منوو.

جواد به هره ورځ د انجلي سره کاته او خبرې به یې کوې.

کال تېر او جلۍ دولسم ټولګي ته لاړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کال بل هم تېر شو.

هغه د دولسم ټولګي نه هم خلاصه (فارغه) شوه.

جواد هغې ته د واده وړانديز وکړ.

هغې ومنه او ويې ويل:

زه دوې شرطه لرم.

جواد و پوښتل:

څه شرطونه؟

هغې و ويل:

لمړی:

زما مور او پلار مخکې به نه وايې چې، بې زده کړې يې.

دوېيم:

د واده نه وروسته به ته دلته پاتې کيږې.

هغه و ويل:

لمړی شرط دې منم او د دوېيم شرط په هکله به له کورنی سره خبرې وکړم.

بيا به دېر ژر تا ته خبر درکړم.

هغې و ويل:

سمه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاوند هېواد کې زړه بايلل

....

څه موده تېره شوه.

جواد د واده په هکله له خپلي کورنۍ سره، مشوره وکړه.

په کورنی کې يې ټول راضی شوو.

د جواد مور دا خبره نه منه او ويل يې چې:

زه يوه زوی لرم.

هغه به هم له ما څخه د تل د پاره لاړ شي.

زه يې نه منم.

مور يې خورا خپه او ژړل.

جواد به ويل:

ته مه خپه کيږه!

زه به هغې ته و وايم چې زما سره افغانستان ته راشي او الته په کلي کې ژوند وکړي.

انجلی زړه نا زړه وه.

هغه افغانستان تګ ته، خوشحاله نه وه.

ځکه دا د هغي شرط و.

جواد سل زړه يوه ځای او د هغې خبره يې ومنه.

په زړه کې يې و ويل:

يوه ځل به واده وکړم بيا به هغه مجبور شی اوزما سره به لاړه شی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

څه وخت تېر شو.

د واده مراسم د سيمې د رسم او رواج سره تر سره شوو.

په واده کې يې د جواد کورنۍ غړو، ونه توانېدل چې ګډون وکړي.

هغه مجبوره و چې د انجلۍ په کور کې ژوند وکړي.

د ورځې به يې کار کاوه او ماښام به د انجلۍ کور ته، ته.

کال تېر شو.

خدای هغوی ته يوه زوی ورکړ.

د ژوند خوشحاله شېبې نورې هم خوشحاله شوې.

الک يوه کلن شو.

جواد مور په هېواد کې، کلکه ناروغه شوه.

جواد خپلې ښځې ته و ويل:

زما مور ناروغه ده.

غواړم چې هېواد ته لاړ شم.

الته د خپلې مور دوايي وکړم، کوم وخت چې ښه شوه بېرته به راشم.

او که ته هم زما سره لاړه شې، زه او کورنۍ به مې هم ډېر خوشحاله شي.

هغې و ويل:

زما يوه شرط هم دا و چې ستا کلي ته به، نه ځم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېره بايلل

....

که ته غواړې د خپلې مور دوايي له پاره لاړ شې، کولای شې الته لس ورځې پاتې شې.

او يا هم کولای شې هغه د درملنې د پاره دلته راولې.

هغه و ويل:

سمه ده!

يوه ورځ وروسته يې د لس ورځو د پاره فابريکې نه هم رخصت واخيست.

بيا لمړی هرات او وروسته خپل کور ته لاړ.

د هغه په ليدو سره، د کورنۍ ټول غړي، خوشحاله شوو.

د کورنۍ غړو او نورو دوستانو به جواد ته د واده مبارکي ويل.

هغه د خپلې مور دوايي پيل کړه.

هغه يې هرات ښار ته ورسوه او په روغتون کې يې بستري کړه.

ښځې يې به هره ورځ جواد ته تيلفون کاوه او د بېرته راتګ د وخت په هکله به يې پوښتنې کوې.

لس ورځې پوره شوې.

مور يې چندان ښه نه شوه.

هغه په دوې لارو کې بند پاتې شو.

له يوې خوا د مور ناروغي او له بلې خوا د ښځې هره ورځ ټيلفون.

درې ورځې نورې هم تېرې شوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېره بایلل

....

خو!

د هغې د ښځې ټیلفون شمېره بنده شوه.

هغه پوره یوه میاشت تېره کړه.

مور یې لږ ښه شوه.

هغه یې بېرته کورته ورسوه.

بیا یې د ټولو سره خدای پاماني وکړه او ګاونډ هېواد ته لاړ.

د خپلې ښځې کور ته لاړ.

دروازه یې د باندې خوا نه تړلې وه.

سوچ یې وکړ چې چېرې به تللې وي او سبا به راشي.

هغه هم خپلو ملګرو خونې ته لاړ.

الته یې شپه وکړه.

سبا بیا الته لاړ.

کور تړلی و.

د ګاونډیانو نه یې پوښتنه وکړه.

هغوی و ویل:

پوره لس ورځې کیږی چې چېرې تللی دی.

مونږ یې احوال، نه لرو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زړه بايلل

....

بيا يې و غوښتل چې له ملګرو سره پاتې او کار ته لاړ شي تر څو هغوي و مومي.

د شپې بيا خپلو ملګرو خونې ته لاړ.

سهار وختي خپل کار ځای ته لاړ.

د فابريکې نه هم منفک شوی و.

خورا چورتی شو.

دوې ورځې يې نورې هم تېرې کړې.

د ښځې او زوی يې کوم خرک و نه لګېد.

په درېيمه ورځ يې د مور د مرګ خبر راغی کوم چې پلار يې ورته په غوږکي (ټيلفون) و ويل.

هغه بېرته هېواد ته ستون شو.

خوا!

نا وخته وه.

مور يې خاورو ته سپارل شوې وه.

هغه خورا غمجن شو.

له يوې خوا يې خپله مور له لاسه ورکړه او له بلې خوايي ښځه او زوی.

غم به پرې ورځ تر بلې ډېرېده.

لمړی په سګرټو څکونې بيا په چرسو راغی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بایلل

....

یوازې به ګرځېده.

د پلار غمونه یې خورا ډېر شو.

یواځینی زوی.

هغه هم د چرس ځکوني روږدی (معتاد) شو.

څه موده تېره شوه.

مشره خور یې واده شوه.

پلار یې د جواد درملنه پیل کړه.

ورو، ورو هغه مخ په ښه کېدو دی.

نه یې ښځه له هېره وځي او نه هم زوی.

پلار یې غواړي هغه ته بل واده وکړي.

مګر هغه یې نه مني.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بايلل

....

د چاپ شویو کتابونو لیست

١. معماری افغانستان
٢. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش شفاخانه ها)
٣. راهنمود طلايي (برای اساتید انستیتوت های تخنیکي و ساختمانی افغانستان)
٤. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد اول
٥. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد دوم
٦. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
٧. معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)
٨. معماری شهر کابل (بی بی مهرو)
٩. افغانستان در قرن تکنالوژی
١٠. زونبندی اقلیم و زلزله افغانستان
١١. صدقه جاریه / دنیای انجینری
١٢. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد اول (١٩٩٠ الی ٢٠٢١)
١٣. داستان حقیقی با مقیاس معماری
١٤. فرار از کشور- با تصاویر مستند
١٥. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
١٦. پخسه در افغانستان
١٧. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
١٨. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد دوم (١٩٩٠ الی ٢٠٢١)

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاوند هېواد کې زېږه بايلل

....

١٩. منار جام - الهامی برای قطب منار
٢٠. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (١٩٩٠ الی ٢٠٢١)
٢١. جام یا کلیان (کلان)
٢٢. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
٢٣. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
٢٤. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
٢٥. چېر ته چې قانون نه شته (ګډوډي د افغانستان په معمارۍ کې)
٢٦. مډرنه جوما تونه ,, پخوا او نن ،،
٢٧. هله جور کو (نی پخسه – مقاوم زلزله)
٢٨. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
٢٩. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
٣٠. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
٣١. هنر و پیشه حکاکي - زرگری در مرادخانی
٣٢. هیچ (چهل داستان واقعی)
٣٣. معماری اصیل شهر کابل
(تشریح مورخ ١٧ ماه میزان سال ١۴٠١ پوهنتون پولی تخنیک کابل)
٣٤. ۴٠- چهل
٣٥. مجنون او ګلچین (پښتو ناول)
٣٦. در جستجو (ناول به زبان دری)
٣٧. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
٣٨. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم
(جلد اول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

٣٩. برف ها آب میشود
٤٠. رسم و تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
٤١. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
٤٢. بوډا ښکاري (پښتو ناول)
٤٣. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
٤٤. د اسلامي معمارۍ پیل
٤٥. حیوانات شوخ (ناول به زبان دری)
٤٦. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم (جلد دوم)
٤٧. د شپیلۍ مینه (مه ینه) په کچه ګړۍ کې (پښتو ناول)
٤٨. حشمت خان د کلا معماري
٤٩. د افغان الک او آذري جلۍ مینه (پښتو ناول)
٥٠. د وچو بنونه او پارکونو معماري
٥١. د یوې ښونکې مینان په یوه تولګي کې (پښتو ناول)
٥٢. د زړنده ګړي ماما مینه (پښتو ناول)
٥٣. په اسلامي نظام کې ودانیز پرمختګ
٥٤. شپنه ادې (پښتو ناول)
٥٥. بې زده کړې پوی (پښتو ناول)
٥٦. د مینې تاو (پښتو ناول)
٥٧. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کې تر ټولو نوې او ګړندۍ کړنلاره د معمارانو او اینجینیرانو(انجینرانو) له پاره
٥٨. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم (جلد سوم)
٥٩. سیدو او عیدو - د کوشنیوالي خواره ملګري (پښتو ناول)
٦٠. د یوې میاشتې ناوې (پښتو ناول)
٦١. دخاځکو هار (د یوه سړی لنډې کیسې)

(c) ketabton.com: The Digital Library

٦٢. د کابل ښار اصلي معماري (مراد خانۍ)
٦٣. کوشنۍ سوداګره (پښتو ناول)
٦٤. د کابل ښار معماري - بي بي مهرو
٦٥. سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري
٦٦. ډارونکی سېلاب (پښتو ناول)
٦٧. خواریکښ قاضي (پښتو ناول)
٦٨. د پخوانیو جوماتونو توپیر د نن سره
٦٩. د مور وژونکی (قاتل)، (پښتو ناول)
٧٠. د مور مېړه (پښتو ناول)
٧١. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم (جلد چهارم)
٧٢. لېونی ملا (پښتو ناول)
٧٣. ځوان شهید (پښتو ناول)
٧٤. توده برستن (پښتو ناول)
٧٥. نورک اکا (پښتو ناول)
٧٦. غریبک (پښتو ناول)
٧٧. د ژوند خوږې او ترخې (پښتو ناول)
٧٨. الماء [دیارلس کلنه فلسطینی انجلی تر نړېدلې ودانی (پښتو ناول)]
٧٩. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم (جلد پنجم)
٨٠. ادبي لښتي / چوب ادبی
٨١. د ښاروالۍ کاریګر (پښتو ناول)
٨٢. د خاورو لاندې ښار (د عینک مسو کان ته څېرمه)
٨٣. شهری زیر خاک (نزدیک معدن مس عینک)
٨٤. ساختمان های کانتینری
٨٥. کانتینري ودانۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېړه بايلل

....

٨٦. Architecture of Buddist temple in Kabul city
٨٧. ښکلې هوسۍ (پښتو کیسه)
٨٨. خړه بیزو(پښتو کیسه)
٨٩. سور تنور(پښتو ناول)
٩٠. سپین کارغه (پښتو داستان)
٩١. لېونی لېوه (پښتو داستان)
٩٢. بندي مرغه (پښتو داستان)
٩٣. بې وخته سېلاب (پښتو ناول)
٩٤. ملا نصرالدین سره د دوکې پایله (پښتو ناول)
٩٥. د پوی بهلول غوره پرېکړه (پښتو داستان)
٩٦. د کابل ښار لمړي ګمرک اداري ودانی معماري
٩٧. ناکامه مینه (پښتو ناول)
٩٨. سنګلاخ دره او معماري
٩٩. عشق در کانتینر ها (ناول به زبان دری)
١٠٠. مادل اندازه ګیری اسلامی
١٠١. په ګاونډ هېواد کې زېړه بايلل

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بايلل

....

د کار لاندې کتابونو ليست

١. هنر خطاطی و میناتوری در مراد خانی
٢. هنر کلالی در مرادخانی
٣. بې وخته باران
۴. د ژوند پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاوند هېواد کې زېره بايلل

....

د وخت او امکان په صورت کې

١. پخسه در افغانستان (به زبان انگليسی)
٢. تاريخ معماری افغانستان
٣. حويلی های آسمان خراش
٤. ارتباط گذ شته، حال و آينده در معماری
٥. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
٦. شيطان چراغ
٧. خاطره ها

(c) ketabton.com: The Digital Library

Falling in love in a neighboring country

Written by: Architect PHD Hashmatullah Atmar

Date: May - June / 2028

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library